

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.59. Epistola Pelagii Papæ ad Episcopos Istriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. S. Petri illius Concilii Acta rescidit, pro
 A. C. 589. hibuitque Diacono, qui Constantinopoli
 Lib. II. epist. Nuncii munere apud Imperatorem fun-
 Greg. init. gebatur, ne cum Joanne Missæ interesset.
 Erat ille Nuncius Laurentius Ecclesiæ
 Romanæ Archidiaconus, posteriore tem-
 pore depositus a S. Gregorio, cui in Mu-
 nere Nuncii Pontificii in Aula Impera-
 toris successerat.

§. LIX.

*Epistola Pelagii Papæ ad Episcopos
Istriae.*

Interim Episcopi Istriae tria Capitula
 propugnantes sub Patriarcha suo Aquil-
 lejensi, qui in oppido Gradensi Sedem
 habebat, in Schismate perseverabant, &
 Pelagius Papa inter Longobardorum ar-
 ma diu nihil litterarum ad eos dederat;
 at postquam Smaragdus Exarcha pacem
 Ep. 5. tom. 5. iniisset, ad illos Episcopos primam dedit
 Conc. p. 940. Epistolam, in qua exhortatur, ut ad Ec-
 clesiæ unitatem redeant, S. Petro, inquit,
 Dominus mandavit, ut confirmet Fratres
 Luc. 22. suos, & promisit, Fidem ipsius nunquam
 defecturam; (*) ut vero sinistram de Fi-
 de

(*) His Jesu Christi verbis Protestantes, qui
 Ecclesiam Romano - Catholicam & Caput ejus
 visibile Romanum Pontificem non audiunt, sen-
 sum congruum & rationi consentaneum nun-
 quam

de nostra opinionem, quæ vobis suggeri potuit, tellamus, scitote, Fidem nostram non esse aliam quam Fidem Concilii Nicensi, Concilii Constantinopolitani sub Theodosio, primi Concilii Epbefini, cui Antecessor Noster Cælestinus, & Cyrillus Alexandrinus præfuerunt, Concilii Calcedonensis, cui Sanctæ Memoriam Leo Papa per suos Legatos præfuit, Nosque ipsius ad Flavianum Epistolam omnino recipere.

Sæculum VI.
A. C. 589.

His

quam dare potuerunt. Si enim istud Præceptum: *Confirma Fratres tuos, & de sola Petri Persona & non etiam de Successoribus ejus Romanis Pontificibus explicetur, Verba Christi nihil significant, quia ex Actis Apostolorum habemus, aliquando potius S. Petrum a S. Paulo, quam S. Paulum a S. Petro fuisse confirmatum.*

Luc. 22. 32.

Simili ratione si Promissum de Fide Petri non defectura, non etiam ad Successores Petri extendatur, iterum Christus nihil dixit, quia nec ullius alterius Apostoli Fides in hoc sensu deficit. Si vero quis dicat, verba de Fide Petri nec de Fide ipsius Personæ tantum, nec de Fide ipsius in Romana Sede Successorum, sed de Fide totius Ecclesiæ esse accipienda, sequeretur, Christum Dominum Fidelibus suis pro futuris temporibus nullam reliquisse certam & infallibilem Regulam, qua scire possent, se Fidem Petri tenere; nam ex falso illo principio: *Habemus sanam rationem & Sacram Scripturam, omnes quotquot fuere Hæreses natæ sunt.*

Sæculum VI.

A. C. 589.

Ep. VI.

p. 644.

p. 948.

His Pelagii Papæ Epistolis a Redempto Episcopo, & Quodvultdeus Abbate Monasterii S. Petri Romæ ad Episcopos Istriæ perlatis, illi responderunt dato Rescripto, in quo omni examine rejecto dicebant, hanc Quæstionem jam fuisse decisam, eorumque Delegati nihil amplius hac de re audire voluerunt. Pelagius Papa data ad eosdem altera Epistola queritur se non audiri, dumque respondet ad Sancti Leonis Auctoritatem, quam obtendebant, ostendit, ab ipso Concilio Calcedonense tantum quoad Fidei definitionem fuisse approbatum. Ipsis deinde ex S. Augustino & ex S. Cypriano notas veræ Ecclesiæ, a qua separari (*) non licet, demonstrat. *Tandem si necdum inquit, quod vellemus, vobis persuaderi potuimus, mittite ad nos viros hujus cause gnaros, quod ut fieri juberet, jam ante a Smaragdo Exarcha petieramus. Sed ob locorum distantiam & temporis istius calamitatem huc ad nos mittere gratum mihi, Episcopi Ravennam coeant, mittimus nos Legatos nostros, qui vobis in omnibus satisfaciant.*

Nec

(*) Das ist auch ein Vorwurf; auf welchen weder unser Gegner, noch seine Glaubensbrüder jemal nur etwas erträgliches hätten antworten können.

Nec ista quidem Epistola quidquam effectum est, sed iterum Episcopi Istriæ responderunt, definitam esse hanc causam, atque Papam in suam Sententiam pertrahere se posse putabant. Pelagius, ne aliquid eorum omitteret, quod Charitas postulare videretur, tertiam quoque prioribus multo ampliorem scripsit Epistolam, in qua omnia ab illis objecta diluit, & Quæstionem de tribus Capitulis solide pertractat. Episcopi Istriæ dicebant; *S. Leo profitetur, nolle se quæstionem movere de rebus, quæ in Concilio Calcedonensi definitæ fuerant.* Respondet Pelagius Papa: *Id verum quidem, sed de Fidei definitione solum loquitur, non vero de causis aliis, quæ ibi ad examen vocatæ sunt.* Rursus Episcopi Istriæ dicebant: *Sacra Sedes (*) & Ecclesiæ Romanæ Tabulæ nos docuerunt, illa, quæ sub Justiniano acta fuere, non esse recipienda.* Nam ab initio Vigilii Papæ & primarum Sedium in Provinciis Latini Episcopi trium Capitulorum condemnationi vehementer obsistebant. Pelagius respondet: *Quia Latini linguæ Græce erant ignari, tardius errores, de quibus*

Sæculum VI.
A. C. 589.

tom. 5. Conc.
p. 615.

c. 3.

Pelagii Papæ
Epistolæ.

(*) Mirum! quod Episcopi hi Schismatici S. Sedi ejusdem Sacræ Sedis Auctoritatem opponant.

Hist. Eccles. Tom. VIII.

Sæculum VI. quibus agebatur, intellexerunt; quam
A. C. 589. vero majore constantia repugnarunt
 quoadusque veritatem cognoscerent, toto
 lubentius illis fidem adhibere debent
 postquamagnitæ veritati victas manus dederunt.
 Tunc Patrum Latinorum nimiam
 facilitatem contemnere potuissetis, si præcep-
 ti consilio assensi fuissent, priusquam hujus
 causæ viscera ipsis fierent perspicua
 cum vero tot mala ob hanc Quæstionem
 perpessi fuerint, & usque ad mortis pe-
 riculum pugnaverint, jam vobis persua-
 sum sit, non aliter quam veritatis luce
 compulsos acquievissè. Non est probro-
 sum mentem mutare, ubi inconstanti-
 a abest. Quicumque sincere veritatem
 quærit, quamprimum eam ignorare cessa-
 verit, errorem dimittat.

- c. 9. Inferius Pelagius Papa probat Aucto-
 ritate S. Augustini de Ceciliano loquen-
 tis, & exemplo Concilii Ephesini, quod
 Symbolum Theodori Mopsuesteni reje-
 cit, mortuos damnari posse. Tum ali-
 quos textus ex eodem Theodoro refert,
 c. 10. ut errores demonstret. Subjungit Li-
 bellum Episcoporum Armeniæ adversus
 ipsum Proclo traditum, Epistolas Joannis
 c. 11. Antiocheni, S. Cyrilli & Rabbulæ, testi-
 monium Hesichii Presbyteri Jerosoly-
 mitani in sua Historia, & Legem Theo-
 dosii Junioris. Transit deinde ad Episto-
 lam Ibæ, probatque, eam defendi non
 posse,

posse, nisi eo ipso Concilium Ephesinum Sæculum VI.
 damnetur. Cum itaque Concilium E- A. C. 589.
 phesinum a Concilio Calcedonensi fuerit
 approbatum, istud sibi metipsum fuisset ad-
 versatum, si hanc Epistolam tanquam
 Orthodoxam recepisset. *Ad illud at-
 tendere debetis, addit Pelagius, ubi Con-
 ciliium Calcedonense conclusum fuerit.*
Omnes scimus, in Conciliis nunquam prius
Canones condi, quam Articuli Fidei
definiti fuerint. Advertite ergo, in Sup. Lib.
sexta Actione Concilii Calcedonensis Con- XXVIII.
fessionem Fidei fuisse absolutam, cum in §. 23. §. 31.
septima edantur Canones, & in sequenti-
bus Actionibus causæ privatorum tra-
ctentur. Cum a vobis Delegati id in du-
bium vocarent, in multis exemplaribus
exhibitis illud ipsis ostendimus. Imo si
 attente omnia considerentur, apparebit,
 Canones non esse partem Actionis se-
 ptimæ, sicut esse creduntur, sed sextæ,
 his enim nec Dies, nec Annus, nec præ-
 sentium Episcoporum Nomina apposta
 fuerunt, quod satis probat, Editionem
 Canonum esse ejusdem Actionis conti-
 nuationem. Fidei Causam in sexta A-
 ctione fuisse finitam, ex Subscriptione
 Episcoporum, & ex precibus, quibus ab
 Imperatore petunt, ut ad sua dimittan-
 tur, clare perspicitur. Post illa, quæ
 deinde in causis privatis decisa sunt,
 nulla visitur subscriptio. Pleraque

N 2

Exem-

Sæculum VI. Exemplaria Græca hujus Concilii præter
 A. C. 589. Actiones sex, & Canones, nihil aliud
 complectuntur. Præterea in Epistola
 circularibus ad Leonem Imperatorem
 datis Alipius Cæsariensis in Cappadocia
 dicit: *Fateor, me ea non legisse, quæ
 Calcedone in causis privatis acta sunt,
 quippe Thalassius Antecessor meus, quæ
 Concilio interfuit, nihil nisi Fidei Defini-
 tionem ad nos retulit.*

§. 20.

Ad tertium Capitulum progredientem
 Pelagius Papa dicit: *Non omnia Scripta
 Theodoretæ damnamus, sed solum ea, in
 quibus duodecim Articulos S. Cyrilli in-
 pugnat. Personam ipsius recipimus, &
 reliqua ejus Scripta non solum recipimus,
 sed etiam iisdem contra Adversarios nos-
 tros utimur. Verum Joannes Antioche-
 nus, dicebant Delegati Istriæ, Theodo-
 rum Mopsuestenum laudavit. Pelagius
 respondet: Quandoque Boni improbos
 laudaverunt. Quis Hæresiarcharum pe-
 jor Origene? Quis inter Scriptores His-
 toriæ illustrior Eusebio? Nemo tamen
 nescit, quam magnifice iste Origenem lau-
 dibus extollat. Notatu dignum est hoc
 Elogium Eusebii Cæsariensis ex ore Pe-
 lagii Papæ, vel potius S. Gregorii; ipse
 enim hanc Epistolam nomine Pelagii Pa-
 pæ, atque ut conjicere licet, & duas
 priores scripsit.*

*Paul. Diac.
 hist. Long.
 L. III. c. 20.
 c. 27.*

Omnes

Sæculum VI.
A. C. 590.

Omnes hæ Epistolæ effectu optato caruere, atque Eliam Patriarcham brevi post tempore mors abstulit, postquam Sedem Aquilejensem annis quindecim tenuisset. Ei successit Severus, quem Smaragdus Exarcha de Sede sua deturbavit; nam Gradam delatus ex Ecclesia abstractum cum aliis tribus Episcopis Istriæ, Joanne, altero Severo, Vindemio, & quodam Sene, cui nomen Antonius, Ecclesiæ Defensore, probrose Ravennam perduxit. Exilium illis minitabatur, & tantopere trepidantes exterruit, ut communicaverint inviti cum Joanne Episcopo Ravennatensi, qui tunc tria Capitula damnabat, postquam ea de causa ab Ecclesia Romana prius fuisset excommunicatus. Uno anno exacto Severus & cœteri Ravenna Gradam reversi sunt; at eos populus & Episcopi reliqui Schismatici, ipsorum judicio Apostatas, recipere recusarunt.

§. LX.

Pelagii Papæ obitus.

Exinde post breve tempus Pelagius Papa obiit ex morbo contagioso, qui in medio Mensis Januarii anno 590. Romæ grassari cœpit. Animam reddidit octava Febr. postquam sedisset annis duodecim & ferme tribus mensibus. Domum suam in Hospitium ad excipiendos Se-

*Greg. Tur.
L. X. imit.*